

ה"ת 17465/06/21 MSC Industrial Supply Co. Asset Group - נגד מדינת ישראל - מפלג הונאה 2. פטריק אלוני Inc.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 17465-06-21 אלוני נ' מפלג הונאה ואח'

לפני כבוד השופט שמאי בקר
המבקשות:

MSC Industrial Supply Co. Asset Group Inc.
ע"י ב"כ עוה"ד יוסי אשכנזי ומשה יעקב הרצוג, פוקס,
נאמן ושות'

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל - מפלג הונאה 2. פטריק אלוני ע"י
ב"כ עוה"ד עופר רחמני ועמוס אלגלי אהוד ברזילי ושות'

ה ח ל ט ה

בקשה לעיון בתיק בית המשפט על ידי מי שאינו צד להליך, בהתאם לתקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003.

העובדות

1. ביום 7.11.2022 הגישו חברת MSC Industrial Supply Co, חברה הרשומה במדינת ניו יורק, וחברת ASSET Group Inc, חברה הרשומה במדינת קליפורניה (להלן: המבקשות) בקשה לעיון בתיק בית המשפט בהליך דנא (להלן: בקשת העיון).

2. בתמצית, עניינו של התיק מושא בקשת העיון, הוא תפיסה והחזקת תפוסים שונים השייכים למר פטריק אלוני (להלן: אלוני) על ידי המדינה, במסגרת חקירה פלילית המתנהלת נגדו, בחשד לביצוע עבירות מרמה והלבנת הון.

על פי הנטען על ידי המדינה, החשדות הפליליים נגד אלוני מתמקדים בכך שבעת פרוץ משבר הקורונה ביקשה חברה אמריקאית לרכוש כפפות סניטריות, ובמסגרת זו פנתה אליו, והוא הציע לה לספק את הסחורה, אך בתנאי לקבלת התמורה מראש. ואמנם, על פי החשד, כ- 24 מיליון דולר הועברו לחשבון בקנדה, הקשור לאלוני - אולם הכפפות לא סופקו למבקשות, אפילו כפפה אחת לא נזרקה לכיוונם. על רקע זה, בין היתר, לרבות עניי מיסוי כאלה ואחרים, פתחה משטרת ישראל בחקירה נגד אלוני, ובמהלכה נתפסו כספים רבים, מליוני שקלים, ועוד; בקשתו של המשיב להשבת התפוסים לידי נדחתה (ברובה), ומנגד התקבלו בקשות המדינה להארכת תוקף החזקת

עמוד 1

התפוסים, מעת לעת.

3. המבקשות מושא בקשת העיון כאן, הן נפגעות העבירה, לכאורה. המבקשות נימקו את בקשתן בכך שהעיון בתיק יאפשר להן לקבל מידע אשר יסייע להן בהליכים האזרחיים המתנהלים בין לבין המשיב; מדובר בתביעה כספית שהגישו נגד אלוני, וכן על תובענה לאכיפת פסקי חוץ; שני ההליכים מתנהלים בבית המשפט המחוזי מרכז (להלן: ההליכים האזרחיים). בנימוקיהן הפנו המבקשות, בין היתר, אל טענות שונות מאת המשיב בכתבי הטענות של ההליכים האזרחיים, וטענו כי יתכן שהעיון בתיק יסייע להן בהתמודדות עמן. המבקשות הטעו עוד, כי התשתית העובדתית הנטענת, מושא החקירה הפלילית, ומושא ההליכים האזרחיים, היא זהה.

4. ביום 23.11.2022 מסרה המדינה את תגובתה לבקשת העיון, ולפיה היא משאירה את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט, כך: "... מכיון שמדובר בדיונים פתוחים, המדינה אינה נוקטת עמדה...".

5. ביום 30.11.2022 הגיש אלוני, באמצעות באי כוחו, את התנגדותו לבקשת העיון. אלוני טען, בין היתר, כי מתן היתר למבקשות לעיין בתיק בית המשפט יפגע בפרטיותו, ולטענתו קיימת בחומר התייחסות מורחבת לחומר סודי, שאין לגלותו. המשיב טען עוד, כי מדובר ב"מסע דייג" של המבקשות, ואין נימוק המצדיק העתרות לבקשתן. עוד לשיטת המשיב, "למבקשות יש את כל המידע הדרוש להן", וממילא, לדבריו, ההליך המתאים למתן הסעד המבוקש על ידן הוא במסגרת גילוי מסמכים בהליכים האזרחיים, ולא בהליך התפיסה כאן.

6. אלוני לא הסתפק בהתנגדות לגופו של ענין, אלא ירה את חיציו גם לגופו של אדם, הלוא הוא בא כוח המבקשות, זאת לצד השמצת רשויות האכיפה, על פי המסורת בה נוהגים באי כוחו, בהליך זה. אל סגנון התנגדותו של אלוני אתייחס, איפוא, בהמשך.

דין והכרעה: מקרה "קל" של התרת עיון בתיק בית המשפט

7. אך לאחרונה ממש עמד בית המשפט העליון, במסגרת בג"צ 4380/22 גליה ה' בע"מ נ' מנהל מינהל הבטיחות ומפקח עבודה ראשי - משרד הכלכלה והתעשייה (12.12.2022), על המסגרת הנורמטיבית לבחינת בקשת עיון בתיק בית משפט, כדלקמן:

"המסגרת הנורמטיבית לבחינת בקשה לעיון בתיק בית משפט של מי שאינו בעל דין, מצויה בתקנה 4 לתקנות העיון. תקנה זו מתווה שלושה שלבים לבחינה כאמור: **בשלב הראשון** - נבחן האם קיים איסור שבדין לעיון בחומר המבוקש; **בשלב השני** - נבחנת השאלה האם העיון מוצדק. נקודת המוצא בשלב זה היא כי יש להיעתר לבקשת העיון, וזאת על רקע ההכרה במעמדו של עיקרון פומביות הדיון... לפיכך, ככל שאחד מבעלי הדין מתנגד לעיון, מוטל עליו הנטל לשכנע בקיומו של טעם ממשי וכבד משקל המצדיק את שלילתו. בתוך כך, עליו לספק הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם לו כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, ואין די בהקשר זה בטענות כלליות ... **בשלב השלישי** - נדרש בית המשפט לאזן בין הגשמת מטרת העיון לבין הזכויות והאינטרסים של בעלי הדין השונים, כמו גם של צדדים שלישיים והציבור בכללותו. בתוך כך, רשאי בית המשפט להגביל את היקף העיון או

לקבוע תנאים ליישומם (תקנות 4(ד), (ו) לתקנות העיון...[1].

8. מעמדו הרם של עיקרון פומביות הדין, הכולל בתוכו מן הסתם גם את זכות העיון בתיק בית המשפט[2], מכתוב כי נטל השכנוע למנוע את העיון מוטל על המתנגד לו, ובהתאם לכך, נטל ההנמקה המוטל על מבקש העיון הוא קל יחסית, וממילא ניתן להסתפק בהנמקה "קצרה ותמציתית שכל תכליתה לבאר לבית משפט מהו האינטרס שלו בעיון וזאת לצורך איזון אינטרס זה אל מול אינטרסים אחרים" (בג"צ 5917/97 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים** (8.10.2009), בפסקה 25).

9. אלה הם, איפוא, הכללים, לפיהם תיבחן בקשת עיון זו. יישום הוראות הדין והפסיקה, כאמור בכללים אלה, על המקרה דנא, מוליך למסקנה חד-משמעית לפיה יש להיעתר לבקשת העיון. **ראשית**, אין כל איסור בדין לעיון בחומר המבוקש, אף לא נטען כך.

10. **שנית**, העיון מוצדק, על פני הדברים. ודוק: המבקשות טענו כי העיון נדרש להן לצורך התנהלותן מול המשיב, אלוני, בהליכים האזרחיים.

הלכה פסוקה היא, כי כאשר מדובר על בקשת עיון שהרקע לה הוא קשר להליך משפטי אחר, הרי שדי בהסבר כללי, ואין צורך להוכיח, או אף להסביר, כל זיקה בין ההליך בו מתבקש העיון, לבין ההליך המקביל. כך בית המשפט העליון במסגרת בג"צ 10003/08 **עו"ד תומר לוי נ' מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר** (5.4.2021):

"הנטל המוטל על המבקש לעיין בתיק בית המשפט הוא כאמור נטל קל ומצומצם, וכבר נפסק כי טענה שלפיה העיון דרוש למבקש לצורך התדיינות משפטית עם צד להליך די בה, בדרך-כלל, כדי לעמוד בדרישה המינימאלית להנמקה. בהקשר זה אף אין הכרח כי המבקש יסביר כיצד העיון יועיל להתדיינות המשפטית האחרת...".

ראו עוד לענין זה את רע"א 7906/21 **מצליח נ' מיטרני** (13.1.2022), שם קיבל בית המשפט העליון ערעור המערער והתיר לו לעיין בתיק בית המשפט כולו, תחת החלטת בית המשפט המחוזי להתיר עיון חלקי; כך נקבע:

"נמצאנו למדים, כי לא היה מקום לדרוש מן המבקש להוכיח 'טעם של ממש' המצדיק עיון בתיק. אף לא היה מקום לדרוש ממבקש העיון למסור פרטים בנוגע להליך הנוסף שאותו הוא מנהל; ונראה כי בית המשפט המחוזי נתפס לכלל טעות משסבר כי נדרשת זיקה בין ההליך שבו מתבקש העיון ובין ההליך האחר שמנהל המבקש. כבר ציינתי בהזדמנות אחרת כי 'ניתן להסתפק בהנמקה התמציתית כי העיון נדרש לצורך בחינת האפשרות של 'אכיפה אזרחית', קרי הגשת הליך משפטי אחר; במיוחד בהינתן שחובת ההנמקה פורשה כאמור כמינימלית, ואין הכרח שמבקש העיון יסביר כיצד העיון יועיל להליכים שהוא שוקל ליזום'..."

11. המבקשות כאן לא הסתפקו באמירה כללית (אשר היה די בה, על פני דברים) שלפיה עיון בתיק יועיל לה,

לכאורה, בהליכים האזרחיים מול המשיב. המבקשות הפנו, באופן ספציפי, למסמכים מסוימים בהליכים האזרחיים שהצביעו על קשר בין הליך התפיסה לבינם.

כך, למשל, הפנו המבקשות אל הסכם הפשרה שנערך בין המשיב לבין, אשר כלל התייחסות ספציפית להליך התפיסה; כך עלה מכתב ההגנה שהגיש המשיב בהליך האזרחי; וכך גם מכתב ההגנה שהגיש המשיב בהליך האזרחי נגד אכיפת פסקי חוץ.

12. הנה כי כן, המבקשות עמדו בנטל - הקל ממילא - לנמק את עתירת העיון, והקשר עם ההליכים האזרחיים נגד המשיב מצדיק היעדרות לה; זאת, קל וחומר, ומעבר לצורך[3], אף נראה כי התשתית העובדתית הנטענת בהליכים האזרחיים ובהליך התפיסה, היא דומה.

13. מאידך גיסא, טען אלוני, כי בבסיס הבקשה עמדה אך ורק שאיפתן של המבקשות "לחפש אותו", "להלך עליו אימים", או "לבצע מסע דיג". משעמדו המבקשות בנטל המונח לפתחן, לא מצאתי להידרש לטענות דלעיל, שנדמה כי לפחות במסגרת המצומצמת של בקשת עיון זו - אין מאחוריהן ממש.

14. מן העבר השני, המשיב לא הרים את הנטל, נטל כבד, לשכנע בקיומו של טעם ממשי וכבד משקל המצדיק דחיית בקשת העיון. המשיב טען, כאמור, כי העיון יפגע בפרטיותו, והוסיף שקיימות התייחסויות נרחבות לחומר סודי בתיק בית המשפט.

15. אכן, על פי הדין, בנסיבות מסוימות תגבר זכותו של מבקש הפרטיות, או אינטרס מוגן אחר, על זכות העיון; אולם, זה לא המקרה כאן, רחוק מכך.

אסביר. המשיב טען, באופן ערטילאי ועמום, אודות הפגיעה שעלולה להיגרם לו כתוצאה מקבלת הבקשה; כך, למשל, נטען, כאמור, כי קיימת התייחסות בתיק אל חומר סודי, וכן "כל קרביו וכרעיו" של המשיב נמצאים בתיק. עוד נטען כי "ענייני המס" של המשיב חשופים לעיני המעיין בתיק, ובכלל - כל ענייני האישיים.

המשיב לא הפנה באופן קונקרטי אל מסמכים מסוימים בתיק בית המשפט אשר חשיפתם עלולה לפגוע בפרטיותו.

16. על פי פסיקת בית המשפט העליון, אין די בהעלאת טענות ערטילאיות בדבר פגיעה נטענת בפרטיות או פגיעה אחרת, ועל המבקש לדחות את זכות העיון מפני פגיעה בו, להצביע על טעם מסוים, ועל נזק קונקרטי, אשר ייגרם כתוצאה מכך.

ראו למשל את קביעת בית המשפט העליון במסגרת רע"א 4890/20 סביטקין נ' תה ויסוצקי (ישראל) בע"מ (3.1.2021):

"ויוזכר בנקודה זו, שכאשר עסקינן בבקשה לעיין במסמכים בתיק בית משפט, על המתנגד לעיין להציג נתונים קונקרטיים לפגיעה העלולה להיגרם עקב העיין המבוקש - ולא ניתן להסתפק באמירות כלליות; והדברים אמורים, גם כאשר הטענה היא לסודות מסחריים...".

כן ראו את הקבוע בעניין **ברקוביץ** (לעיל, ה"ש 2):

"כך מתווספת העובדה שהבנקים מצידם לא הרימו את נטל השכנוע המוטל עליהם לשם דחיית בקשת העיין. הבנקים אמנם טוענים שהיעתרות לבקשת העיין עלולה לפגוע בפרטיותם המסחרית, אלא שטענותיהם הועלו בכלליות ובהיעדר ביסוס ראוי. אכן, בנסיבות המתאימות הצורך להגן על מידע עסקי רגיש עשוי לגבור על זכותו של אדם לעיין בתיק בית המשפט ולהצדיק את דחייתה של בקשת העיין, אולם בהינתן שנטל השכנוע מוטל על המתנגד לבקשת העיין, עליו לפרט את הנזק הקונקרטי שעשוי להיגרם כתוצאה מהעיין בתיק. כלומר, טענות בדבר "פגיעה בפרטיות העסקית" במענה לבקשת עיין אינן מילות קסם שניתן להפריח לחלל האוויר בהיעדר פירוט ראוי (עניין סביטקין, פסקה 8)".

יפה לעניין זה גם קביעת בית המשפט העליון במסגרת בר"מ 1245/15 מוסקוביץ, אזרואל- משרד עורכי דין נ' נווה שוסטר בע"מ (23.3.2022), וההפניות שם:

"עוד יצוין כי על המתנגד לבקשת העיין רובץ הנטל לשכנע כי אין להתירו, ולשם כך עליו להעלות טעם ממשי וכבד משקל המצדיק את שלילת העיין, וכן לספק הסבר קונקרטי ומפורט באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפת מסמכים ספציפיים (ראו למשל: בג"ץ 10076/02 ד"ר רוזנבאום נ' נציב שירות בתי הסוהר (22.8.2005)).".

17. ומן הכלל אל הפרט. אלוני לא עמד בנטל הכבד להוכיח כי תגרם לו פגיעה כלשהי המצדיקה את הגבלת זכות העיין, והוא לא הפנה למסמכים ספציפיים מתיק בית המשפט, אשר לשיטתו חשיפתם עלולה לפגוע בו. העלאת טענות בעלמא אודות פרטיות, מיסים, וכיוצא באלה - אין בה די.

18. מצאתי גם לדחות את טענתו של אלוני, לפיה הדרך הנכונה לבקשת העיין בתיק בית המשפט כאן היא רק באופן של גילוי מסמכים במסגרת ההליכים האזרחיים. על פי הדין והפסיקה - הרי שמדובר במסלולים נפרדים, והאפשרות לנקוט בהליכי גילוי מסמכים אינה גורעת מהזכות להגיש בקשה לעיין בתיק בית המשפט. ראו לענין זה את בג"צ 7845/16 אורן באדר נ' רשם האגודות השיתופיות (19.6.2017).

19. אני קובע, איפוא, לנוכח כל האמור לעיל, כי בקשת העיין מתקבלת. למותר לציין, אם במסגרת אותו "שלב שלישי" של בחינת הבקשה לעיין, ואם בכלל, כי העיין לא יכלול פרוטוקולים או מסמכים סודיים ונספחים שהוצגו או הוגשו במעמד צד אחד, לעיין בית המשפט בלבד. במילים אחרות, ובהתאם לעקרון פומביות הדיון במובן

המופשט ביותר שלו: כל מה שיכול היה פלוני שהיה יושב באולם בעת הדיון במעמד שני הצדדים - להיחשף אליו, יימסר לעיון המבקשות (לרבות החלטות כמובן, שניתנו בתיק, שלא במעמד צד אחד), וכל מה שנמנע מאלו לעיין בו - ברי שגם המבקשות לא תוכלנה לעיין בו.

20. לא ניתן לסיים החלטה זו מבלי להתייחס לסגנון הבוטה, גם הרוח והמשתלח, של אלוני, באמצעות באי כוחו, כלפי בא כוחם של המבקשות וכנגד רשויות אכיפת החוק.

המשיב טען, לדוגמא: "... (המבקשות) מכתובות למפלג הונאה תל אביב את צעדיו, כאילו היה מפלג זה מריונטה בידיון"; "... כולל באמצעות הדלפה מכוונת ולא מקרית של שוטר בצוות המעצרים... אשר בהחלט ניתן להניח כי הופעל..."; "... כל הליך החקירה נועד ללחוץ על אלוני לוותר על נזקיו הוא..."; כל המתנהל באולם בית המשפט ... עובר ישירות לעו"ד (ואולי רפ"ק...) יוסי אשכנזי..."; "... רשויות האכיפה הללו הן 'קבלן משנה' של עו"ד יוסי אשכנזי"; ועוד כהנה וכהנה. הכל, כמובן, ללא שמץ של ראיה.

21. כפי שכבר רמזתי לעיל, אין זו הפעם הראשונה בה נוקט אלוני, באמצעות באי כוחו, בלשון משתלחת, בהליך זה. בהחלטה מפורטת מיום 31.5.2022 מחקתי תגובה ארוכה שהוגשה על ידי אלוני לתיק בית המשפט בלשון לא נאותה, וקבעתי כי עליו - באמצעות באי כוחו כמובן - להתבטא בשפה מכובדת. באותה החלטה לא השתתי הוצאות על אלוני, בבחינת אין מענישין - לפני שמזהירין. למרבה הצער, ההחלטה הנ"ל לא עשתה רושם עז על באי כוחו של אלוני, ותגובתם הנוכחית, על סגנונה, היא ראיה לכך.

22. על כן, בקשת העיון מתקבלת, כאמור בסעיף 19 לעיל.

23. נוכח ההתנגדות לבקשת העיון, התנגדות שהיתה גם משוללת יסוד וגם משתלחת, ישלם המשיב למבקשות את הוצאות הבקשה בסך של 4,000 ₪. הואיל ואיני מוצא לנכון לעבור עוד לסדר היום על העלבונות שהטיח אלוני גם באנשי המשטרה, כאילו אנשיה הם "מריונטות" המופעלות בידי עו"ד פלוני (בין היתר), אני מטיל עליו לשלם הוצאות גם לקופת המדינה, בסך של 1000 ₪.

מזכירות - אנא העתק לכל הצדדים.

זכות ערעור (ברשות[4]) כחוק.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.

[1] ההדגשות בציטוט דלעיל, כמו בכל ציטוט במסגרת החלטה זו – היא שלי, ש.ב.

[2] ראו למשל את רע"א 8410/21 עו"ד אסף ברקוביץ נ' מימון (16.3.2022), פסקה 7.

[3] כאשר הטעם שביסוד הבקשה הוא הליך משפטי אחר אשר יש לו קשר ענייני נטען להליך בו מבוקש העיון, הרי שכלל – אין מבקש העיון נדרש להסביר כיצד יועיל לו העיון להתדיינות המשפטית האחרת. ראו, רק למשל, את בג"צ 4111/20 עמוס גבעון נ' שר האוצר, משרד האוצר - מדינת ישראל (26.6.2022).

[4] רע"א 7574/19 אמנון סמרה נ' מגדל אחזקות נדל"ן בע"מ (13.1.2020).